

Prvi slovenski dnevnik v
Zjednjene državah.
Izhaja vsak dan izvzemši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List Slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenski Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 1279 RECTOR.

NO. 7. — ŠTEV. 7.

NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 9, 1907. — V SREDO, 9. PROSINCA, 1907.

VOLUME XV. — LETNIK XV.

Štrajkarski nemiri v Orizabi, Mexico.

V MEHIKI ŠTRAJKA 28,000 PRE-
DILCEV IN TKALCEV.

Pri nemirih v Orizabi, država Vera-
cruz, je moralo posredovati
vojaštvo.

POŽIGANJA.

Mexico Ciudad, Mexico, 9. jan.
Glasom najnovješih poročil iz mesta
Orizabi, Veracruz, kjer je prišlo do
nemirov, je bilo tamkaj 30 osob u-
streljenih. Vojaštvo je streljalo med
delavce z zgorejšnjim žalostnim u-
spehom. Razno usmrtenih je bilo tu-
di 80 ljudi ranjenih. S tem je štrajk
končan.

Mexico Ciudad, Mexico, 9. jan.
Semkaj se poroča, da so štrajkujoči
predeli in tkaleci mesta Orizaba, dr-
žava Veracruz, požgali neko proda-
jalnico, katera je last tamošnjih last-
nikov predelin in da prete požgati
in razdejati vse tovarne. Vlada je
poslala na lice mesta dva polka voja-
kov, da prepreči nadaljnje nemire.
Tudi iz Jalape in Pueble je odšlo
vojaštvo v Orizabo.

V predliniah v Orizabi, kjer so
nastali nemiri, dela 5000 delavcev,
kteri pa radi premale plače že par-
tednov štrajkajo. V petek se je za-
trjevalo, da ještajk k vsled posredo-
vanja predsednika Diaz končan, to-
da štrajk se je še razširil na druge
mehikanske države, tako, da znaša
sedaj število štrajkarjev 28,000. Pro-
dajalnica, katera je štrajkarji požgali
je last tovarne Rio Blanco.

Agitacija za štrajk se je pričela
v novembru m. l., ko so uslužbenici
tovarne Leon v Pueble prenehali z
delom. Sedaj štrajkajo delaveci 53 to-
varn. Lastnik tovarne Rio Blanco je
Eduardo Garcia.

PARNIK PONCE ŠE NI DOSPEL.

O njem ni nikake vesti. Parniška
država izjavila, da je par-
nik zgubljen.

Parnik Ponce, kjer je že pred pol
mesecem ostavil Puerto Rico in od-
plul v New York, še vedno ni dospel
v našo loko in v krogih lastnikov
parnikov so sedaj prepričani, da je
parnik zgubljen.

Ako bi temu ne bilo tako, bi par-
nik gotovo že kakša ladja srečala.

New York & Puerto Rico Steam-
ship Co., ktera je lastnica zgubljene-
ga parnika, še upa, da bodo parnik
Caracas, ki prihaja iz Trinidad, in
ki pluje po istem potu kakor Ponce,
slednji parnik kje srečal in ga dove-
del semkaj.

Ako so se strojili na parniku pole-
mili, potem pluje parnik s pomočjo
jader in ne more pluti hitreje, nego
po štiri milje na uru. V tem slučaju
je plui najbrže proti otočju Bahama
in sicer izven poti drugih parnikov
in jadrank.

Dež v Indiani in Ohio.

Evansville, Ind., 9. jan. Po vsej
dolini Olie tako dežuje, da se je bat-
i povodni, kakoršnja je bila l. 1884.
Voda je narasla za 40 čevljev. Union
Township je deloma že pod vodo in
škoda, ktero imajo farmerji, je ve-
liká.

Springfield, O., 9. jan. Voda Buck
Creek pri Springfieldu neprestano
narašča in ljudje, ki bivajo na bre-
govih se pripravljajo na beg. Na ti-
soce orali žemljišča je pou vodo. De-
zevje je izvanredno.

KOLEDAR za leto 1907

pričeli smo razpošljati vsem onim
rojakom, kteri so ga naročili. Obesess
128 strani, ima zanimive spise, pove-
sti, pončne in humoristične stvari ter
ga krasni oblike slik. Cena s pošto vred
30 centov.

PRIMERNO DARILO ZA BOŽIĆ
IN NOVO LETO SVOJCHEM V NV
ROPI!

Odmevi volitev mayorja iz leta 1905 v New Yorku.

GENERALNI PRAVNIK ZAHTE-
VA, DA SE NEWYORŠKI
MAYOR ODSLXI.

McClellan baje ni bil pravilno izvo-
len.

HEARST NA KRMILU.

Generalni pravnik Jackson v New
Yorku je pri vrhovnem sodišču v
imenu prebivalstva države New York
vložil tožbo proti mestnemu mayorju
George B. McClellanu, kterege dolži,
da si je po krivici in nezakonito pri-
lastil mayorski urad mesta New
York.

On predlagal, da se McClellana od-
slovi in postavi na njegovo mesto
postavno izvoljeni mayor William
Randolph Hearst.

Tožba trdi, da je bil pri volitvah
v novembру izvoljen Hearst newyor-
škim mayorjem, da so za Hearsta
podpisane volilne listke šteli urad-
niki za McClellana; vsled teh "po-
mot" je bil volilni izid napačen. Na-
dalje se trdi v tožbi, da so za Me-
Clellana smeli glasovati tudi ljudje,
ki v to po zakonu sploh niso imeli
pravice in da se je pri teljanjih voli-
tvah vsestranski grešilo. V mnogih
okrajih se glasovi oddani za Hearsta
sploh niso šteli.

Tozadneva obravnava se bode vr-
šila pred pomočnim generalnim prav-
nikom Donellyjem.

McClellan za sedaj o zadevi še
molči, vendar bi pa meščani radi ve-
deli, kako varsto ima navaden me-
ščan, ako se celo mayor mesta, ka-
koršno je New York, na ta način od-
strani generalnega pravdnosti nad-
leguje. Obravnava radi te tožbe bodo
veljale gotovo \$200,000 in kljub temu
Hearst Še vedno trdi, da je pri-
jatej ljudstvu.

PARNIŠKE DRUŽBE MED SEBOJ.

Angleške parniške družbe namere-
vajo izpodriniti nemške par-
nike iz Angleškega
kanala.

Hamburg, 8. jan. Cena delnicam
obeh nemških parobrodnih družb,
Hamburg-Amerika Line in Severo-
nemškega Lloyda, je zelo padla,
kajti v finančnih krogih Nemčije so
zelo vznenirjeni radi nazanila, da
bodo v nadalje angleški parniki ob
White Star Line vozili tudi v luke
Angleškega kanala (La Manche) in
sicer v Dover, Southampton, Ports-
mouth in Plymouth. Nemške družbe
bodo vsled tega prisiljene ceno zni-
žati in tekmovali z angleškimi.

Tudi Cunard Line je sklenila, da
bodo njeni parniki v nadalje vozili v
imenovane luke. To pa pomenja za
mesto Liverpool velik udarec, toda
za Anglijo je pred vsem največjega
pomena, da prepode Nemce iz ka-
nala.

BOPARSKI NAPAD V OREGONU

Bivši newyorški zdravnik v Port-
landu, Ore., umorjen.

Praznik v New Orleansu.

New Orleans, La., 9. jan. Trgovina
in tovarne, kakov tudi bombažna
borza, so bile včeraj zaprite, kajti tu
je bil praznik v spomin na bitko pri
New Orleansu.

Denarje v staro domovino

pohišljamo:

za \$ 20.50 100 kron,
za \$ 40.90 200 kron,
za \$ 204.00 1000 kron,
za \$ 1020.00 5000 kron.

Poštarna je včetna pri teh vstop-
Domu se nakazane svete popolnoma
izplačajo bres vinaria odbitka.

Naše denarne pošiljaliste izplačuje
c. kr. poštni hranilni urad v 11. do
12. dnevu.

Denarje nam podati je najvpljivo-
do \$25.00 v gotovini v pripre-
nem ali registriranem pišču, vnos-
či po Domestico Postal Money
Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
169 Greenwich Street, New York
6104 St.Clair Ave. N.E. Cleveland, O.

Perzijski šah Muzafer Edin umrl.

PERZIJSKO LJUDSTVO ŠE NE
VE O SMRTI SVOJEGA
VLADARJA.

Živiljenje in delovanje pokojnega
"kralja vseh kraljev".

MUHAMED ALI MIRZA, NA- SLEDNIK.

Teheran, Perzija, 9. jan. Perzij-
ski šah Muzafer Edin je včeraj zve-
čer ob 9. uri umrl. Prebivalstvo Per-
zije se bodo naznano s šahovo smrti
se de lames, ko solnce doseže teheran-
ski poludnevnik.

V pondeljek je na dvori Že vskako
zvadko, da se hitro bliža smrt. Zdra-
vniksi so mu moralni širirati injektirati
zafro, da se mu živiljenje nekolič
podaljša.

Zvezni so pozvali k šahu prestol-
naslednika Muhameda Ali Mirza in
ministre. Tudi šahove žene so se pri-
pravile na žalovanje.

Kmalu po solnca zahodu so harem-
ska vrata zaprli v znak, da je vse
končano. Ulice so prazne in v mestu
vlada popolna tema.

MUZAFER EDIN,
umrl perzijski šah.

Muzafer Edin je bil drugi sin dne
1. maja 1896 umorjenega šaha Nasr
Edina; rojen je bil dne 25. marca 1853 v Teheranu in je po smrti svo-
jega očeta prevzel vladu, ker je nje-
gov starejši brat Masud Mirza kot
prestolonaslednik odstopil. Potoknjik
je večkrat potoval v Evropo. Ko je bil
leta 1900 v Parizu, ga je nek anarhist skušal umoriti. Leta 1902 je
objekšal Anglijo, Francijo in Rusijo
in leta 1905 je bil zopet gost carja
Nikolaja v Petrogradu.

Najvažnejše, kar se je zgodilo za
vlade pokojnega šaha, je bila pode-
litev ustave Perziji in ustavitev
predstavnika v Beli hiši in da jih je
naprosil, naj podpira amandment
senatorja Lodgeja. Istodobno se je
tudi zvedelo, da senatorji niso bili
zadovoljni s predstavnikovo prošnjo
in da je splošno mnenje proti pred-
stavniku. Le v jednički so večina
senatorjev strinjala s Forakerjevo
resolucijo. Oni so si jedini v tem,
da mora priti odslovitve zamorcev
predstavnikov za vojaške zadeve,
ne pa da bi se bavili, je li bil pred-
stavnik čin postaven ali ne. Ta
predlog je Foraker vzel na znanje
in spremenil v toliko svojo resolucijo.

GRADNA PANAMSKEGA PRE- KOPA DVOMLJIVA.

Pri gatunkem nasipu so priši do ve-
like plasti blata.

Washington, 9. jan. Senatovem

odsek za prekope dospele so zelo

vznenirljive vesti o gradnji panam-
skega prekopa.

Semkaj se nameře

poroča, da so pri vrtanju na prosto-

ru, kjer se imata ugraditi gatinški na-

sip, do velike plasti blata, katero se

nahaja pod iove. Vsled tega ne bo

mogoče zgraditi nasip, od katerega

je gradnja prekopa odvisna in poten-

takem se je panamski prekop izjavo-
lil. Zgraditi je mogoče prekop na

visini morske gladine, nisakor pa ta-

cega z dvigalnimi bazeni.

Dragocena ladja pod vodo.

Kittery, Me., 9. jan. Nek potap-
ljači, kteri je nedavno preiskoval dno
reke Piscataqua, je pri tem našel

pred 18 leti potopljeno ladjo George

Savage, katera je polna velikih sider,

kteri so druge ladje tamkaj zgubile.

Ladja leži v 30 čevljev globokej vo-

di. —

Mraz na Filipinih.

Manila, 8. jan. Na Luzonu in so-
sedihi otokih je nastal izreden mraz.

V Manili kaže topomer 55 stopinj

in v Benguetu le 30 stopinj nad nič-
lo.

Tacega mraza še ni bilo odkar

obstoji zgodovina Manile. V gorovju

kaže topomer na ničlo in domačini

morajo vsled nenevajenega mraza

mnogo prestati.

Požar v poslopju lista "Tribune".

Včeraj popoludne je prišlo v 18.

nadstropju poslopja lista "Tribune"

v New Yorku gori. Par policejav

se je potem, ko so opazili ogenj, od-

peljalo v

"GLAS NARODA"

List slovenških delavcev v Ameriki.
Izdaja slovensko tiskovno društvo
FRANK SAKER, predsednik
VIKTOR VALJAVEC, tajnik
Inkorporirano v državi New York,
dne 11. julija 1906.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
Za Evropo, za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" cert leta 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Incorporated under the laws of the
State of New York.
Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order.

Pri spremembah k raja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalče naznani, da hitrejje najdemo naročnika. Dopisom in pošiljanjem narelite naslov:

"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon 1279 Rector.

Nativisti in naseljenici.

V ravnokar objavljenem letnem poročilu glavnega naselniškega komisarja Sargent, kater je — kakor vsi delavski vodje — skrajno nativističnega mišljenja, čitamo med drugim tudi take stvari, ktere bodo naši "knownothinji" brezvratno porabili za svojo propagando proti nasejvanju. Sklicevate se na razna prikrojena dejstva, ktera navaja naselniški komisar v svojem poročilu, pričeli so sovražniki tujcev zoper s svojim "reševanjem" naselniškega vprašanja.

Medtem, ko so nativisti in njihova glasila preeje nastopali vedno z gospodarskimi argumenti in se sklicevali na to, da je v Aderiki že itak preveč delavev, sedaj odkrito naznavajo, da agitirajo proti nasejvanju in golema sovražta proti tujcem in vselej bolezni, da oni ne zgubijo političnega vpliva. Nek newyorski angleški časopis piše doslovno:

"Naseljevanje iz severovropskih dežel se je skoraj popolnoma penehalo. Med 1.100.000 naseljenic, kateri so v minjem letu dosegli k nam, je največ ruskih, rumunskih in poljskih čutufot, dočim so ostali Slavjani in Italijani. Ti ljudje nikdar ne postanijo Američani. Oni se nastanijo v velikih mestih, obdrže svoje navade in jezik ter si končno prilaste tudi kontrolo javnih zadev. Ako se ta tok ne ustavi, se bode moralno anglosaksosko pleme počasi, toda gotovo umakniti in končno bodo pri nas zavladali drugorodci."

Vse to ni mogočo, ker ne smisel. Znano je namreč, da se le maloktero drugo pleme tako hitro ne postanijo Američani, kakor čutufot. Pri slavjanskih in romanskih naseljenicah se posamežujejo, pravijo mi izdajica, obrekovali.

"Ah, Vanja, ti si zelo siten — in vedno, ko nimam časa. Saj vidiš, koliko de imam! Popravi še tukaj, Grušč!"

Ivan Zaplotin je sedel v sobi svoje matere in se igral s prsti po divanu. Mama njegova se je napravljala v kuhinji. Stala je pred velikim zrealom, obračala glavo na desno in levo in se ogledovala od vseh strani.

Zraven materje je stala hišna Gruša in pomagala svoji gospodinji.

"Vse nas je poklical k sebi in ukaže, naj priznamo. Kaj naj priznam? Jaz nisem ubil stekla!", je mrmljal Ivan in nadaljeval svojo igro po divanu.

"To je lahko tudi povedal! Gruša! Tukaj! Oh, moj Bog! e tukaj, globoke! Ali, neumna gos!" je govorila mama z Ivanom in s hišno istočaso.

"Saj sem tudi rekel: Sokolov je ubil in jaz sem nedolžen."

"Nič ti ne morejo napraviti, ah, kako je to grozno!" ga je prekinila mama in se obrnila proti Gruši.

"Jaz sem rekel, in sedaj me zamenjejo, pravijo mi izdajica, obrekovali."

"Ah, Vanja, ti si zelo siten — in vedno, ko nimam časa. Saj vidiš, koliko de imam! Popravi še tukaj, Grušč!"

Ivan je umolknil. Še nekaj časa je brskal s prsti po divanu, vstal in sel mirno v tihu iz sobe. Sel je k ocetu. Rahlo je odprl vrata v očetovo sobo in pogledal vanjo.

Tudi papa se je pripravil za klub. Njegov obraz je bil vesel, zadovoljen bil gotovo sam s seboj in si skrbno viljal svoje brte.

Ivan je vstopil.

"No, Ivan Petrovič, kaj mi imate lepega povedati?" se je šalil papa.

"Ali si že končal?" je vprašal žalostno Ivan.

"Že, dragi prijatelj."

"Mama bode tudi kmalo gotova", je tisto omenil Ivan.

Molčala sta. Ivan je sedel na velik naslonjali pred pisalno mizo.

"Okno so pri nas danes razbili", je rekel in vzdihnil.

"Ali ste ga vi ubili, Ivan Petrovič?" je sej zopet žalil papa.

"Ne, papa; Sokolov ga je ubil in meni hotel navalec zapreti brez kosa, dasi sem bil nedolžen."

Sole se zablišča s Ivanom Petrovičem v očeh. Tačko hudo mu je del spomin na to nepravičnost.

"E-he-he, Ivan Petrovič!... Zakaj se pa jočete? Stvar se je gotovo pojashi... Si-li rekel, da nisi ti ubil stekla?"

"Da, papa. Toda zamenjujejo me z izdajico, z obrekovalcem."

"Kteri pa? Kaj? Kdo, moj dragi?"

"Vsi... povedal sem resmio in omi nečejo več z menoj... govoriti..."

"No, potem tudi tebi ni treba več žnimi govoriti. Saj nima povoda, da bi se jokal! Saj si govoril resmio? Resnica, moj prijatelj, pred vsem resnica! Ne laži nikdar, to ti bodi javno pravilo. Ti si moj dobr si.

"Nemam, kaj? Dovolj!"

In papa je božal svojega resmico-ljubljencev Ivana Petroviča.

Ivan Petrovič pa je začel še bolj jokati. V tem trenotku se oglasi zvonček v predobi. Papa se je prestrahl in pustil dečku. Ivan si je

Pratiljona prorokovanja.

Medtem, ko skuša zvezini tajnik zaklada oficijelnim potom deželo posvetiti, da se ni financijske krize, svari milijardar Rockefeller, kakor smo že poročali, prebilavstvo: "z letosnjim letom moramo pričakovati slabih časov." On, ki ima tisoč milijonov dolárov premoženja, pričakuje, da bude vrednost raznih listin pridelana nazadovati. To bodo na naravno tudi delavci čutili.

Ako je človek, kakor je Rockefeller, tako pesimistično mnenja, potem je to brezvratno tudi za borne špekulantne važeč argument, to tem bolj, ako špekularju na nazadovanje cene vrednostnih listin. Toda kedo eno prav: optimistični tajnik zvezneg zaklada, ki proukuje trajno lepo vreme, ali pa milijardar, ki naznana poslovno nevihto in gospodarski vihar?

Vprašanje je zelo resno, ker od tege je odvisno blagostanje vsakega pojedineca. Tajnik zveznega zaklada se s svojim prorokovanjem o lepoti vremena gotov moti, ker se ne oziroma na to, da je dolga doba gospodarskega blagostanja in napredka, oziroma splošna prosperiteta ustvarila tudi mnogo nezdravih razmer na inače združen truplu republike. Te nezdrave razmere so pred vsem špekulacija na borzah in drugod, vseč čas postajajo cene vedno višje. Temu ne more biti vedno tako in končno prične vsestransko padanje cen natančeno po Rockefellervillevem prorokovanju.

Izdajica.

Ruski spisal Evgen Čirikov.

(Konec.)

Ivan Zaplotin je sedel v sobi svoje matere in se igral s prsti po divanu. Mama njegova se je napravljala v kuhinji. Stala je pred velikim zrealom, obračala glavo na desno in levo in se ogledovala od vseh strani.

Zraven materje je stala hišna Gruša in pomagala svoji gospodinji.

"Vse nas je poklical k sebi in ukaže, naj priznamo. Kaj naj priznam? Jaz nisem ubil stekla!", je mrmljal Ivan in nadaljeval svojo igro po divanu.

"To je lahko tudi povedal! Gruša! Tukaj! Oh, moj Bog! e tukaj, globoke! Ali, neumna gos!" je govorila mama z Ivanom in s hišno istočaso.

"Saj sem tudi rekel: Sokolov je ubil in jaz sem nedolžen."

"Nič ti ne morejo napraviti, ah, kako je to grozno!" ga je prekinila mama in se obrnila proti Gruši.

"Jaz sem rekel, in sedaj me zamenjejo, pravijo mi izdajica, obrekovali."

"Ah, Vanja, ti si zelo siten — in vedno, ko nimam časa. Saj vidiš, koliko de imam! Popravi še tukaj, Grušč!"

Ivan je umolknil. Še nekaj časa je brskal s prsti po divanu, vstal in sel mirno v tihu iz sobe. Sel je k ocetu. Rahlo je odprl vrata v očetovo sobo in pogledal vanjo.

Tudi papa se je pripravil za klub. Njegov obraz je bil vesel, zadovoljen bil gotovo sam s seboj in si skrbno viljal svoje brte.

Ivan je vstopil.

"No, Ivan Petrovič, kaj mi imate lepega povedati?" se je šalil papa.

"Ali si že končal?" je vprašal žalostno Ivan.

"Že, dragi prijatelj."

"Mama bode tudi kmalo gotova", je tisto omenil Ivan.

Molčala sta. Ivan je sedel na velik naslonjali pred pisalno mizo.

"Okno so pri nas danes razbili", je rekel in vzdihnil.

"Ali ste ga vi ubili, Ivan Petrovič?" je sej zopet žalil papa.

"Ne, papa; Sokolov ga je ubil in meni hotel navalec zapreti brez kosa, dasi sem bil nedolžen."

Sole se zablišča s Ivanom Petrovičem v očeh. Tačko hudo mu je del spomin na to nepravičnost.

"E-he-he, Ivan Petrovič!... Zakaj se pa jočete? Stvar se je gotovo pojashi... Si-li rekel, da nisi ti ubil stekla?"

"Da, papa. Toda zamenjujejo me z izdajico, z obrekovalcem."

"Kteri pa? Kaj? Kdo, moj dragi?"

"Vsi... povedal sem resmio in omi nečejo več z menoj... govoriti..."

"No, potem tudi tebi ni treba več žnimi govoriti. Saj nima povoda, da bi se jokal! Saj si govoril resmio? Resnica, moj prijatelj, pred vsem resnica! Ne laži nikdar, to ti bodi javno pravilo. Ti si moj dobr si.

"Nemam, kaj? Dovolj!"

In papa je božal svojega resmico-ljubljencev Ivana Petroviča.

Ivan Petrovič pa je začel še bolj jokati. V tem trenotku se oglasi zvonček v predobi. Papa se je prestrahl in pustil dečku. Ivan si je

hitro obriral solze z rokavom. Oče je bitel k durim in potkal: "Gruša! Gruša! Reci, da me ni doma! Smo v klubu! Ali slišiš?"

Gruša se je takoj vrnila in izročila očetu posetnicu. Papa je prebral in jo jezno vrgel na mizo. Naprošen je bil, "naj takoj pride k nekemu bolniku." Ivanov papa je bil namreč zdravnik.

"Niti minute počita! Ne razumejo, da sem tudi jaz človek in da rabim počitka", je godrjal papa.

Ivan je vzel posetnico v roke in začel brati... "In če umre bolnik, in pogledaj."

"Ne viškaj povsod svojega nosa, kjer se ne potrebuje!" ga je prekinil papa.

Mama je prišla v tem trenotku v sobo, majestetično, s svetlečim se očetom posetnico. Papa je prebral in jo umetno je ob sebi, da nisi zabil na glavnin in ogledalo v različno drugo žaro.

Veselo smejčiši smo stopali v hrib. Ti naprej kakor lahkonoga srna, za teboj je v hrib in daleč za nama nötječljica in prijatelj.

Petelinček dol v vasi je zapel justrano molitev in tam v daljavi so mu odgovarjali drugovi. Lahka meščica je ležala po dolini ter se dvigača.

Prispela sva tja gori k onim skalam pod vrhom. Solnce je ravno zazadel in nas radiodnevno pogledalo sem preko daljnih gora. Tu je obstal tvoj korak. Vzradačenja na prekrasnem pogledu stača si tu v tvoj veličastveni postavi, kakor boginja bodočnosti — lepe sreče.

Nežne grudi so se dvigale naglo. Molče sem jaz pristopil k tebi ter ognil gorki pled okoli krasnih, polnih ramen. Pogled v tvójih očeh je očitno, da mi je bil v plačilo.

Učiteljica in prijatelj sta prišla za nama. Tu smo poseči ter čakali, da zlati žarki sončeca prečne meglo, ki je še te pa tam ležala v dolini.

Med smehom in šalo smo se okrečali s seboj prinešenim provajtrom.

Polagoma je izginila megla. Prekrasno! Pod nami je ležala rodovita Vipavka, proti sinjem morju se je počasi napredovalo, vedno je mučilo Ivana vprašanje: "Ali sem prav storil, da sem izdal Sokolova, je bilo-l dobro, da sem govoril resnico?"

"Mihejevna, si se že kdaj lagala?"

"Zakaj naj bi se lagala, Vanja?"

"Nikdar! Niti enkrat ne!"

"Ne spominjam se, da bi se lagala kdaj."

"In papa, ali se laže?"

"Ah, Ivanček, kaj govorite! Ali se spodobili?"

"Jaz

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Pridelil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

"Posvetovanje ni še končano. Razlahajte! Vi ste naši sovražniki in ne dovolimo, da ostanete na konjih. Ali mi mogoče prinašaš moje svesti?"

"Ali bi ne bilo to neumno od mene? Ti si rekel, da se začenja sovraštvo med nami s trenutkom, ko prejneš svoje stvari. Za nameček nas misili še paliti na mučeniškem kolu."

"Tako se tudi zgodi. Jaz sem rekel in ostanem pri tem. Comanška jeza vas uniči."

"Mi se tako malo bojimo te jeze, da začenjamov sovraštvo takoj. Tukaj so tvoje stvari. Zdaj se pa hitro spomnite, kaj storite z nami!"

Strga oba predmetna in jih vrže daleč proč. Zajedno spodbode konja, da skoci nad ognjem; v trenutku se umaknijo comanške vrste in napravijo vrel za prehod. Zamore Sam juha prvi za njim in pohodi mimogrede glavarja. Ostali trije smo takoj za njima. Pogazimo deset po petnajst vejnikov in pa skrajno stražo, ktera se je zoperstavila Old Deathu. Potem pa drvimo po ravni trati; spremila nas kričanje dosedanjih tako nezanesljivih prijateljev.

"Uff!" se oglasti nekdo. "Stojte! Tukaj je Winnetou!"

Tako ustavljamo konje. Pred nami zagledamo vespolno Apachov, kateri nam takoj odpreljo konje. Winnetou se nas spremja proti ožini, ktera drži iz doline. Tam je že pot pripravljena, da gremo lahko mi in konji drug za drugim.

Ko imamo nasipe za nami, se hodnik razširi; kmalu vidimo jasen sij. Ožina se odpre; mi zagledamo mal ogenj, pri katerem sedita dva Indijance in pečeta nekaj na ražnu. Takoj se poščitljivo umakneta, ko se približavamo. Tudi drugi Apachi odidejo, ko oskrbe naše konje. Nedaleč od nas se pase celo črka konj, ktera varuje nekaj stražnikov. To je že skoraj vojaška šola. Gibanje Apachov so tako točna in preračunjena, kot bi bili vsi vojaško izurjeni.

"Naj sedejo moji bratje k ognju," pravi Winnetou. "Tukaj je kos pečenega bivolovega stegna. Jeje ga, dokler se ne vrnem."

"Ali izostaneš dolgo?" vpraša Old Death.

"Ne. Moram se vrniti v dolino. Comanščani pridejo vsled jeze nad vami v bližino mojih ljudi. Pozdraviti jih moram z nekaj kroglastimi."

Odide. Old Death sede lepo k ognju, potegne nož in poskuša pečenko. Izvrstna je. Jaz in star niša sploh ničesar jedla; tudi drugi trije so komaj pokusili konjsko meso. Velik kos stegna se kaj naglo kruti. Zdaj se vrne Winnetou, pogleda me vprašajoče in jaz ga razumem. Vedeti hoče, ali naj me še zatajuje ali ne. Zato ustanem od ognja, dam mu obe roki in pravim:

"Moj brat Winnetou vidi, da mi ni treba hoditi na Rio Pecos za teboj. Moje sreče se veseli, da te že vidim."

Objameva se. Ko vidi to Old Death, vpraša začenjeno:

"Kaj je to? Ali se že poznata?"

"To je moj beli brat Old Shatterhand," pojasni Winnetou.

"Od Shat-ter-hand!" ponavlja star in napravi v resnicu zanimiv obraz.

Ko potrdim smejne besede Winnetouva, nadaljuje jezno:

"Tako! Vi ste me torej nalagali, prevarali in za nos vodili. Old Shatterhand! Ta ni nastopal kot tak; večno si je dovoljeval, da sem mu rekel greenhorn in novine!"

Prepustiva začudenje njemu samemu; Winnetou mi začne pripovedovati:

"Moj brat ve, da sem moral iti proti trdnjavni Inge. Tam zvem, da — — —"

"Ze vse vem," mu sežem v besedo. "Ko bode malo več časa, pa ti povem vse, kako smo zvedeli. Zdaj pa moram pred vsem vedeti, kje je tistih deset bledoličnikov, kteri so bili pri Comanchih, a so prestopili v tvoj tabor z obema tvojima ogleduhoma, ktera sta se izdala za Topias?"

"Odšli so."

"Odšli? Kam?"

"Proti Chihuahui k Juarezu."

"Res?"

"Da. Zejo se jim je mudilo, ker so napravili s Comanchi velik ovinek, katerega morajo izjednati."

"To je udarec za nas; pri teh sta namreč tista dva moža, ktera iščem jaz!"

"Uff, uff! Ta dva sta zraven! Tega nisem vedel. Ti morajo biti v gotovem času v Chihuahu, a so dosti zamudili. Winnetou ljubi Juarez; zato jim je pomagal, da so odšli čimprej. Dal sem jim drugo konje, živeža, za vodnika pa oba dozdevna Topiasa, ktera poznata vsa pota po Mapimi. Bledoličniki so rekli, da ne smejo zamuditi niti minute."

"Torej še to! Nove konje, živež in dobra vodnika! Tega Gibsona sem imel že v rokah; zdaj mi zopet uđe!"

Winnetou premislja trenutek in pravi nato:

"Jaz sem storil nevede velik pogrešek; toda hočem ga popraviti. Gibson pride tebi v roke. Dovršil sem dan moj nalog v Matagordi; ko kazujem tukaj Comanche, sem prost in vas lahko spremjam. Vi dobite najboljše konje; če se ne zgodi kaj posebnega, smo jutri določljive že skupaj."

Zdaj priteče neki Apach iz doline in naznani:

"Comanški psi so pogasili ogenj in zapustili taborišča. Pripravljajo napad."

"Bodo zopet odbiti kot prej," odvrne Winnetou. "Če hočejo iti moji belli bratje z menoj, jim odkažem tak prostor, odkoder bodo lahko vse slišali."

Mi ustanemo tako. Pelje nas nazaj v ožino skoro do tam, kjer je zaprta. Tam da Old Deathu pripravljeno laso in pravi:

"Plezajte po lasi dvakrat tako visoko kot je človek. Tam zagledate grmovje, za tem pa tisto stezo, o kateri sem govoril prej. Jaz ne morem iti v znamenje, ker moram k svojim vojnikom."

Vzame nekaj v skalovju prisljenjenega. Njegova puška je.

"Hm!" godrja seout. "Na taki tanki lasi plezati dvanajst čevljev visoko! Saj nisem opica, ktera je naučena, da pleza med dvema žicama. Hočemo poskušati!"

Pospred se mu. Jaz mu sledim, za menoj pa drugi, dasi le z veliko težavo. Med skalami je drevo, za katerga je lassa prizvana. Zraven je grmovje, kero zakriva stezo. Ker je tako temno, da prav ničesar ne ločimo, pomagamo si z rokami. Plazimo se precej daleč, dokler ne obstane Old Death. Naslonimo se na stene in čakamo, kaj pride. Zdi se mi, kot bi počivala v dolini tiskina smrti. Napenjam ušesa, a ne slišim ničesar kot lahno vohanje Old Deatha.

"Ti Comanchi so pa res tepeči! Ali ne mislite tako, Sir?" pravi. "Tukaj diši po konjih, kteri se gibljejo. Razloček je namreč, ali se konj giblje ali ne. Če je konj miren, se ne čuti nobenega duha, ker se ne razšinja, ampak je okrog živali. Če se pa konji gibljejo, se začne premikati in razširjati tudi duh. Kakor je nevjetno, a je vendarle resnično, da loči dober westman ţe po duhu, ali ima stojec ali gibajoče konje pred seboj. Seveda mora biti pred vsemi mirno ozračje. Zdaj prihaja od desne strani tak lahen konjski duh; v mojih starih ušesih sem tudi slišal nekaj takega kot konjsko stopinjo, volto in susteričo, kakor če gredo konji po trati. Jaz mislim, da se plazijo Comanchi pologoma proti izhodu, da ga prodro."

Kar zaslišim jeden glas:

"Nitza-ho!"

Ta beseda pomeni: "zdaj." Trenutek pozneje zagrimita dva strela iz Winnetouove srebrne puške. Zdaj sledi nepopisno rjovenje. Divji indijanski kluci odmevajo po kotlini; tomahawki zveme. Bitka se je začela.

A ne trajta dolgo. Med pihanjem in razgibanjem konj se sliši obupno vpijanje comanško, vmes pa znakoviti 'Iwiwiwi' apaški. Slišimo, da se umikajo Comanchi v divjem teku. Njih koraki in peketanje kopit se umika proti sredini kotline.

"Ali nisem rekel!" pravi Old Death. "Pravzaprav bi moral tudi mi udariti. Apachi se drže čudovito. Iz varnih kotičkov streljajo s pšenami in sajčami s sulicami. Comanchi so nastomila. Zato zadene vsaka pšenica, vsaka sulica in vsaka krogla Winnetouva. Zdaj se Comanchi umikajo, a Apachi so prepametni, da bi šli za njimi. Ti ostanejo v svojih varnih kotičkih, ker vedo, da jim ne morejo Comanchi itak nikamor učeti. Čemu bi torej hodili v dolino!"

(Dalje prihodnjih.)

Vedno pri rokah.

Zdravnik je mogoče daleč od Vas, toda ako imate doma staro v redno nemško domače zdravilo

Dr. RICHTERJEV

Sidro Pain Expeller,

zamoretce se vedno boriti tudi proti hudim napadom reumatizma, neuralgije, prehlajenja, bolezni v prsih in hrbi. Ono je 35 letnega roček svojega uspeha.

Brez varnostne znamke "sidro" ni pravo.

25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & Co.

215 Pearl St. New York.

NAZMANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v Johnstownu, Pa., in okolici priporočamo našega zastopnika g.

FRAN GABRENJA,

1105 Virginia Ave., Johnstown, Pa.

Preje je bival na 519½ Power St.

Dotičnik je pooblaščen pobirati na-

ročno za list in knjige ter je z nami

že več let v kupčijski zvezi.

Spoštovanjem

FRANK SAKSER CO.

ROJAKI,

kteri potujejo V STARO DOMOVINO IN COLORADA in želite kupiti parobrodne listke pri nas, poskrbte si že zelenični listek do NEW YORKA

na postaji MISSOURI PACIFIC RAILWAY v Pueblo, Colo., pri agenti C. M. Cox ali pri C. A. Waterman:

ta bodeta za vas brezplačno nam vaš

prihod v New York brzajoča nazna-

nila. Naš vslužbenec vas bude na po-

stajti pravocasno pričakoval in dove-

del v našo pisarno.

FRANK SAKSER CO.

NAZMANILO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom,

kteri potujejo čez Duluth, Minn., pri-

povrčamo našega zastopnika g.

Josip Scharabon-a,

409 WEST MICHIGAN ST.

DULUTH, MINN.

kteri ima svoj

NAZMANILO IN PRIPOROČILO.

MR. IVAN PAJK,

P. O. Box 126, Conemaugh, Pa.,

je z nami v zvezni, valed česar ga vsem

cenj. rojakom iz Conemaugh, Pa., in

okolice toplo priporočamo.

Dotičnik ima tudi v zalogi raznor-

vrsne slovenske knjige po izvirnih

cenah.

FRANK SAKSER CO.

"Glas Naroda."

Naznanilo.

Rojakom Slovencem in Hrvatom,

kteri potujejo čez Duluth, Minn., pri-

povrčamo našega zastopnika g.

Josip Scharabon-a.

409 WEST MICHIGAN ST.

DULUTH, MINN.

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je

pri njemu najbolje postrežen.

Pošilja denarie v staro domovino

najceneje in najhitreje po našem po-

sredovanju. Zastopa nas v vseh po-

sihi; torej pazite, da se ne vseude-

na lim laskavim besedam ničvredne-

žev, kjerih v Duluthu tudi ne manjka.

Spoštovanjem

FRANK SAKSER CO.

Rojaki, naročajte se na "Glas Na-

roda", največji in najcenejši dnevnik.

Upravnštvo "Glas Naroda".